

skulde have et naturligt Krav paa en forholdsvis rigeligere Representation end den tættere Befolkning i Byerne, særlig i Kjøbenhavn. Det skal i saa Henseende villig indrømmes, at Rigsdagen i 1849 tog et Hensyn til stedlige Forhold, saa at flere Kredse paa Grund heraf kom til at afvige mere end normalt fra Gjennemsnitsstørrelsen. Men dette er nærmere beset noget saa begrundet, at man vanskeligt nogensinde vil komme bort herfra; ogsaa efter vort Forslag vil t. Ex. saavel Langeland som Vexø beholde hver een Representant i Folkethinget, skjøndt den første D nu har henved 20,000 Indbyggere, den sidste neppe 12,000. Derimod maa man modsætte sig, at Hensynet til Afstandene tillægges Betydning paa Steder, hvor disse Afstande gjøres mindre og ikke større end i 1849, især da samme Afstand nu ved de forbedrede Samfærdselsmidler faktisk er langt lettere at overkomme end dengang.

Til Oplysning om Sammensætningen og Størrelsen af Valgkredsene efter vort subsidie Forslag meddeles sluttelig efterstaaende Fortegnelse.